

Egy pillanatra eltűnik a szeneskocsi tetején, szenet húz le. Közben elmondja, hogy résztvesz a vasutasok munkaversenyében, az 500 kilométeres és a 2.000 kilométeres versenyben is. Magyarázza, hogy a mostkövetkező terménybetakarítás idején milyen hatalmas feladat vár a vasútra.

— A szénmeztakarításban felhozzuk a teljesítményt 140 százalékra — ujságolja boldogan.

—Margit nagyon szereti a munkát, — jegyzi meg Kovács János mozdonyvezető, aki a mozdony sokféle fogantyúkkal és kallantyúkkal megrakott műszerfala előtt áll előrefigyelő szemmel, és egy pillanatra belekapcsolódik a beszélgetésünkbe. — Folyton csak azon jár az esze, hogy miként lehet nagyobb anyagtakarékossággal jobb eredményt elérni. Vele öröm együtt dolgozni— mondja ki az elismerő szavakat.

Nagy Margit barna, olajos arca belepirul a dicséretbe és az igyekezetbe, amint magyarázza:

— Az őszi csúcsforgalom jó megoldása nagy feladatot jelent nekünk. A sikeres munka érdekében munkafelajánlást tettünk, és az elmúlt évhez viszonyítva az idén 60 százalékkal kell többet szállítanunk. A mi feladatunk most az, hogy a békevonatot fennakadás nélkül tudjuk továbbítani és az őszi csúcsforgalmat sikeresen, idő előtt teljesíteni.

Nagy Margit kezében a nagy lapát újra munkába lendül, a kazánban új erőre kap az izzó parázs. Alig, hogy rácsapja a kazán ajtaját, a fékhez ugrik, forgatja a kallantyút, sikítanak a kerekek. Szélesen, olajosan nevet:

— Megérkeztünk! — kiáltja.

A pályaudvaron nagy a forgalom. A szerelőudvaron három hatalmas mozdony áll, melyet szorgalmas munkáskezek mosnak. Nagy Margit integet feléjük, és a megérkezés örömeire tisztelgésre emeli a hatalmas szeneslapátot.

Elbúcsúzom, és mire a perőnra érek, a vonat már füttyent és indul tovább. Egy-két pillanat, és máris a sorompónál prüszköl a tejfehér füstöt.

Huhu... huhu... , sivít a fütty, és a mozdony már a távolban húzza maga után a hosszú, fehér füstcsíkot, mint valami lobogó fátylat. A mozdonyvezető és a fütőlány integet.

Lány a mozdonyon! Ezen tűnődöm, amint a város felé indulok. Szemben vidám úttörőcsapat lépked, vidáman nótázva, megrakodva csomagokkal. A fiatalság, az ifjúság, lányok és fiúk, szocialista életünk építői megérkeztek a jövő kapujához.

Sz. Németh László

M. J. Lermontov

A vitorla

*A ködben árva kis vitorla,
Körötte nincs barát, rokon.
Ily messze, mondd mily szél sodorta?
És mit keres e partokon?*

*Hullám dobálja, szélvész tépi,
Árbóca száz jajjal felel,*

*A boldogság nem vágya néki,
De mégse fut előle el.*

*Szép tiszta kék hullám az útja,
Az ég arany-mezőt takar:
De nincsen, nincsen mégse nyugta,
A lázadó, vihart akar!*

Fordította LAZÁR GYÖRGY